

vore to Vædringsforslag til § 4 blive vedtagne, vilde der ganske sikkert være Mulighed for, at man i Nabolandene kunde paafe Smør i hermetisk tillukkede Beholdere, føre det over Danmark og her paaefætte det ikke alene „Copenhagen“ men ogsaa „Danish produce“ (dansk Produkt), og det vilde ganske sikkert være højt uheldigt. Jeg tror derfor, at medens det Forslag, det ærede Medlem har stillet, ikke bør vedtages, bør det tages under nærmere Overvejelse, om der ikke i de to Vædringsforslag, Udvalget har foreslaet til § 4, bør indfjedes de Ord „her i Landet“ paa passende Sted. Det er et Spørgsmaal, som Udvalget er beredt til at tage under velvillig Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling for eventuelt ved denne at stille et Vædringsforslag, sigtende til i den Henseende, at imøbetomme det ærede Medlems Ønske.

Forinden jeg slutter, skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at meddele, at der for nogle faa Dage siden skete en Henvendelse til Udvalget, som gik ud paa, om det ikke vilde være praktisk i denne Lov at optage en Bestemmelse, der kunde stærke Foreningen „det røde Kors“ mod Misbrug af dets Emblem af forskellige handlende, idet man mener, at dette Mærke forskellige Steder her i Landet benyttes til en mindre heldig Reklame. Henvendelsen kom til Udvalgets Medlemmer saa sent, at vi ikke have været i Stand til at tage nogen Stilling til dette Spørgsmaal, men Udvalget er selvfølgelig villig til at tage det under Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling og eventuelt ogsaa paa dette Punkt stille et Vædringsforslag.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg altsaa foreløbig anbefaler Fortættelse af de af det ærede Medlem stillede to Vædringsforslag, Vedtagelse af de af hele Udvalget stillede Vædringsforslag, og Fortættelse af de 3 af det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn stillede Vædringsforslag.

H. C. Hansen: Det er i Henshold til mine Udtalelser ved 1ste Behandling, at jeg har tilladt mig at stille mine Vædringsforslag under Nr. 1 og 2. Som yderligere Støtte for disse ud over det, jeg fremførte ved nævnte Behandling, og ud over det, jeg anførte i Betænkningen, skal jeg tillade mig at oplæse en Udtalelse fra en Side af den af Regeringen nedsatte Kommission til Overvejelse af dette Spørgsmaal. Naar jeg bruger Udtrykket: „en Side af den af Regeringen nedsatte Kommission“, er det, fordi der kun findes denne lidet tilflørede Betegnelse i selve Kommissionsbetænkningen. Det vilde

sikkert ikke have været uden Interesse at faa oplyst, hvor mange og hvilke af Kommissionens Medlemmer dette Udtryk omfattede, og naar det ikke er sket, ligger der maaske allerede deri en Anthyding af, at end ikke Spidserne paa vort merkantile Omraade have den ønskeligste Øvelse i klare Betegnelser. Den Udtalelse, jeg sigter til, findes i Kommissionsbetænkningen Side 4. Der oplyses her i Begyndelsen af andet Stykke, at Anskuelserne om Bestemmelsen i Regeringsforslagets § 2 have været noget delte — det vil sige: i det Regeringsforslag, der blev forelagt i Samlingen 1891—92. Det er omtrent de samme Bestemmelser, der findes i det nuværende Forslags § 3, 1ste Stykke; der er sket en lille Forandring, idet Nammen for det, der ifølge Lovforslaget er tilladt, er temmelig betydelig udvidet. Det oprindelige Regeringsforslag hjemlede kun som tilladeligt, hvad der havde sin Rod i den almindelige Opfattelse; men saaledes som Bestemmelsen nu er afstattet, er der tillige, som tilladeligt, hjemlet alt, hvad der er Skik og Brug i Handelen. Det er altsaa en temmelig betydelig Udvidelse i Retning af det tilladelige, som Bestemmelsen har faaet, ved at blive oversført fra det ene til det andet Forslag. Det er om denne Bestemmelse, det i Kommissionsbetænkningen siges, at Anskuelserne have været noget delte, og der fortsættes: „Det er saaledes fra en Side blevet gjort gældende, at Bestemmelsen vilde afstedkomme megen Usikkerhed, idet det er forbundet med store Vanskeligheder at afgøre, om en given Betegnelse kan gaa ind under Bestemmelsen eller ej; man maatte derfor hellere helt undvære samme, hvad der ikke formentes at ville volde nogen større Ulempe, idet det altid ved en Tillægsbetegnelse, f. Eks. vedkommende Fabrikants Firma og Hjemsted, vil kunne gøres tilstrækkelig tydeligt, at Varen ikke er fremstillet paa det Sted, som Navnet synes at tyde hen paa.“ Det er altsaa de samme Anskuelser, der ere udtalte her fra absolut sagtyndig Side, paa hvilket mit Vædringsforslag under Nr. 1 hviler. Nu er det ganske vist fra anden Side, som det hedder i Betænkningen, med Styrke hævdet, at Mangelen af et saadant Korrektiv til § 1 som det, der findes i § 3, vilde være alt for generende for Handelsstanden og maaske være hæmmende for Afsetningen af forskellige Varer.

Det er jo nok muligt, at denne Lov vil virke hæmmende over for dem, den er rettet imod; men det er sikkert ikke noget, der er ejendommeligt for denne Lov, det er utvivlsomt noget, der gælder om alle de Love, der gives. Der gives sikkert ikke